

„Engedd, hogy megérintsen a szeretet!”

ASSISI SZENT KLÁRA (augusztus 11.)

Klára azt jelenti: világos, ragyogó, híres. Klarisszaként ábrázolják, kereszttel aszkézise jeléül, liliummal mély szeretete jeléül, könyvvel és apátnői bottal, de kezében szentségtartóval is. Ő maga is egyfajta szentségtartó volt, mert engedte, hogy felragyogjon életében Krisztus. Ünnepe augusztus 11-én ünnepeljük.

Klára 1194-ben született dei Sciffi gróf lányaként. Anyja várandósága alatt ezeket a szavakat hallotta: „Ne félj, fényt fogsz szülni, amely ragyogásával megvilágítja ezt a szegény világot!” Klára beteljesítette

az ígértet. Már gyermekként volt érzéke a szentre, Istenre és Jézus személyére. Hallott Ferencről, aki annyira megindította őt, hogy hasonló életet akart élni, mint ő. Ferenc támogatta vágyában, és megerősítette őt abban, hogy ne engedjen szülei házassági terveinek, hanem saját útját járja, amelyre elhivatottnak érezte magát. A szent felismerte a fiatal lány tiszta lelkét, amely nyitott volt az isteni szeretet titkára. 1212 virágvasárnapján Ferenc áldását adta Klára elköteleződésére. Mivel a szülők nem engedték elmenni Klárát, ő egy titkos ajtón át elszökött a szülői házból. Ferenc levágta szép haját, és egy zsákvászon ruhát adott neki. Majd Klárát bencés kolostorban helyezte el. Apja megpróbálta lányát a fegyverek erejével hazavinni. De Klára a templomba menekült, és az oltárba kapaszkodott. Ferenc néhány ifjú nő számára, akik Klarához csatlakoztak, megvásárolta a kis San Damiano kolostort. Itt élt Klára 41 éven át az első klarisszákkal. Klára még jobban megszigorította a szegénységet, amelyet Ferentől vett át. Csak alamizsnából akart élni, és nem túrt semmilyen tulajdont. Amikor a pápa felajánlotta birtokait és bevételeit a kolostor számára, Klára elutasította. Ferenchez, aki gyakran jött látogatóba, mély barátság, lelki rokonság kötötte. Ferenc is úgy érezte, hogy Klára megérti őt. San Damiano kis kertjében költötte Ferenc a híres Naphimnuszt. Amikor Ferenc 1226. október 3-án meghalt Portiunculában, a halotti menet kitérőt tett San Damiano-n keresztül. A testvérek addig tartották a holttestet az ablak elé, amíg Klára és nővérei meg nem vigasztalódtak annak szemlélésétől. Klára 27 évvel élte túl Ferencet. 1253. augusztus 11-én halt meg.

Sok legenda kering Szent Klára életéről. Egy alkalommal a kolostorban csak egyetlen cipő volt ötven nővérré. Klára megáldotta a kenyeret, és a kenyérből mindenkinek jutott. Klára radikális szegénységével arra biztat, hogy osszuk meg másokkal, amink van, ahelyett, hogy aggodalmaskodva mindig saját gazdagságunkat gyarapítjuk. Világunk jövője azoktól az emberektől függ, akik Klarához hasonlóan készek megosztani mindenüket, akik elszakadnak tulajdonuktól, aggodalmaiktól, birtoklási vágyuktól.

Világunk csak akkor tud túlélni, ha készek vagyunk megosztani ennek a világnak javait. Klára nagyon szeretete volna, hogy egyszer együtt étkezhesen Ferencel. De Ferenc újra és újra elutasította. A testvérek egyre sürgették a szentet, hogy teljesítse már Klára kívánságát. Ferenc meghívta hát Klárát Portiunculába, ahol annak idején Klára magára öltötte Krisztus fátylát. Ferenc a pusztá földre terített.

Ferenc és Klára leültek a testvérekkel és a nővérekkel a szerény vacsorához. Evés közben Ferenc olyan lelkesen kezdett Istenről beszélni, hogy mindannyian elragadtatásba estek. A város lakói úgy látták, hogy lángok csapnak fel a kolostorból az égbe. Ám amikor közelebb mentek, semmi sem látszott a lángokból. Viszont látták, hogy Ferenc és Klára társaikkal együtt elragadtatásban Istennél vannak. Megértették, hogy ez nem földi tűz volt, hanem az isteni szeretet tüze. Itt Isten maga erősíti meg a Ferenc és Klára közötti barátságot. Még az egyébként oly szabad Ferenc is vonakodik eleinte, hogy együtt étkezzen Klarával. Amikor a testvérek kérésére enged, Isten megmutatja, hogy a barátság mindkettejüket mélyen Istenbe vezet. Klára közelében Ferencet olyan nagy istenszeretet ragadja el, amelyet egyedül sohasem élt volna meg. És ennek a szent asszonynak a társaságában képes lesz úgy beszélni Istenről, hogy mindenkit mélyen megérint szívében. E két csodálatos szent közötti barátság nem vesz el semmit Isten iránti szeretetükből. Ellenkezőleg, megtermékenyíti Isten iránti szeretetüket és az emberek iránti buzgóságukat. Így Klára a barátság védőszentje, amely után mindannyian vágyakozunk, amely azonban gyakran nem sikerül. Mindannyian vágyakozunk a szeretet és a barátság után. Bízz a szeretetben, amelyet az emberek csalogatnak elő benned! Bízz a szeretetben, amelyet egy barát iránt érzel! Minden szeretetben van valami tiszta és valódi! Minden emberi szeretetben, még ha oly nagyon meg is szeretne kötni, van valami a tiszta istenszeretetből. Engedd, hogy megérintsen szívedben a szeretet, amely feléd jön, vagy fellángol benned. Isten maga érint meg ekkor, és megnyit téged egy tiszta és valódi szeretet titkának, amely mindenkinek és mindennek szól. Ebben a szeretetben ott vagy Istenben, és ebben a szeretetben válsz csak egészen olyan emberré, amilyennek Isten gondolt el téged!

*„Ó, boldog Szegénység! Örök gazdagságot rejt magában azok számára, akik szeretettel ölelik magukhoz! Ó, szent Szegénység! Isten a mennyek országát ígéri és a boldog élet hervadhatatlan koszorúját adja annak, aki birtokolja a szegénységet és törekszik utána. Ó, Szegénység, mennyire tetszel Istennek!
Az Úr Jézus Krisztus, ki a mennyet és a földet kormányozza és vezérli, aki szólt, és mindenek lettek, páratlanul magához ölelt!”*

„Istenünk, ki Szent Klárát irgalmasan megtanítottad a szegénység szeretetére, kérünk, az ő közbenjárására engedd, hogy a szegénység szellemében követhessük Krisztust, és így eljuthassunk szent színed látására!”

A csodatevő Gyermek Jézus (Csehország)

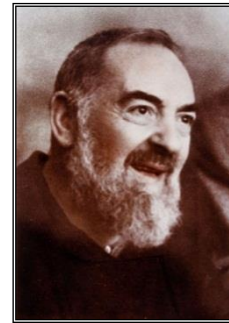

A prágai Győzedelmes Szűz Mária templom Európa egyik leglátogatottabb zarándokhelye. Évente csaknem egymillió hívő érkezik ide a világ minden tájáról, hogy kifejezze az itt őrzött Kis Jézus szobor iránti áhítatát. A prágai Malá Strana városrészben található ez a csodálatos templom, közvetlen szomszédságában pedig a Sarutlan karmeliták kolostora. 1628-ban Lobkowitz Polixéna hercegné a kolostor perjelének adományozott egy kisméretű, a Gyermek

Jézust ábrázoló szobrot, amelyet édesanyja hozott neki Spanyolországból. A szoborcscsa állítólag a Gyermek Jézus iránt különös áhítatot érző misztikus szenté, Avilai Szent Terézé volt. A gyermek arcvonásai csakugyan arra utalnak, hogy a műalkotás spanyol eredetű lehet. A 47 centiméteres, fából és viaszból készült szoboralak a korabeli spanyol udvari divatot követő pompás, kézzel szőtt és varrott ruhákat visel. Csaknem egész testét beborítja az aranyhímzéses selyemköpeny. A szerzetesek időről időre, az évszázadok óta változatlan rituálé szerint kicserélik a Szent Gyermek ruháit, amelyeknek – a szoborhoz hasonlóan – csodatevő erőt tulajdonítanak. A szobor iránti nagy tisztelet a Gyermek Jézus közbenjárására bekövetkezett csodák következménye, Avilai Szent Teréz sarutlan karmelitái pedig az egész világon elterjesztették a Kis Király kultuszát.

A templom belső tere igen egyszerű és letisztult. Az egyhajós épületet apszis és barokk oldalkápolnák egészítik ki. A csodatevő prágai Kis Jézus szobra jobbról a második kápolnában található. Az épület katakombáiban számos karmelita szerzetes és jótevő mumifikálódott maradványait őrzik, amelyek a környezeti adottságoknak köszönhetően épségben megmaradtak. A főoltártól jobbra egy termet alakítottak ki, ahol a szentélyhez tartozó tárgyak gyűjteményének egyes értékes, antik darabjai mellett a Kis Jézus nyolcvan ruháját is megtekinthetjük. Sok hívő úgy köszönte meg a csodatevő szobor segítségét, hogy ezüstből készült, gyermekkéz alakú fogadalmi ajándékot adományozott a templomnak.

A Szent Gyermek ünnepét régebben két nappal húsvét után tartották, a szobor megkoronázására emlékezve: 1655-ben a prágai segédpüspök ezen a napon helyezte az aranykoronát a Gyermek Jézus fejére. Manapság május első vasárnapján tartják ezt az ünnepet. Időről időre kilencedeket is rendeznek, ilyenkor kilenc egymást követő napot töltenek ki a különleges lelkigyakorlatok és az imádság. A hívek többek között a szenvedő gyermekekért is fohászkodnak, a Gyermek Jézus kis rózsafüzére szerint. Ezt a rózsafüzért egy jelenés során nyilatkoztatta ki Jézus egy karmelita nővérnek, aki a franciaországi Beaune karmelita kolostorban élt (1619-1648). A prágai Gyermek tisztelete Európa többi részén is elterjedt. Olaszországban 1905-ben avatták fel a Prágai Kis Jézus szentélyét egy Genovától nyugatra fekvő tengerparti kisvárosban, Arenzanóban.

„Viselj mindent békével!
A megtérés érdekében tégy mindent
az isteni igazságszolgáltatás mérlegére!”

Padre Pio
4/8.

Pio atya és Karol Wojtyła, egy misztikus barátság története... (3.)

A két fiatal pap a San Giovanni Rotondóban töltött első éjjelükön Maria Basilio asszony házában száll meg. A ház a kicsiny kolostori templommal szemben állt. Basilio asszony, aki Torinóból költözött ide, Pio atya egyik első lelki gyermeke volt, és az atyát harminc évvel korábban ismerte meg, a távoli 1918-ban. Miután néhányszor látogatást tett az atyánál, végül úgy döntött, ide költözik, hogy az atya közelében élhessen. Szelíd, imádságos lelkületű, alázatos asszony volt, aki szívből jövő, igaz szeretetet érzett a stigmákat viselő kapucinus szerzetes iránt. A következő reggel, még napfelkelte előtt a két lengyel pap a Santa Maria delle Grazie templomba siet, hogy Pio atya miséjére várakozzon. Egyik tanúságtételében a későbbi II. János Pál így ír ennek a napnak az élményeiről és eseményeiről: „Részt vettem a szentmisén, amely meglehetősen hosszú volt, és amely alatt Pio atya arcán végig a szenvedés jegyeit fedezhettük fel. Mélységesen szenvedett. Láttam a kezeit, melyben a szentostyát tartotta. A stigmák sebhelyét fekete kötés borította. Mindannyian meg voltunk győződve arról, hogy itt, San Giovanni Rotondóban, az oltáron maga Krisztus mutatja be áldozatát, a vértelen áldozatot, amellyel egy időben azonban az atya kezén lévő vérző sebek mindvégig a keresztre feszített Krisztus áldozatára emlékeztettek bennünket.” A pápa emlékezetébe mélyen bevésődik Pio atya személyisége, jelenléte, szavai. Olyan élmény ez, amelyről mindenki beszámolhat, akinek módjában állt részt venni a szent életű kapucinus miséjén. Mindenkit mélyen megérintett Pio atya szentmise közben tanúsított mélységes átélése és áhítata. Ezek láttán egyetlen jelen lévő lélek sem maradhatott közömbös, hatásuk alól senki nem vonhatta ki magát. A szentmisét követően Karol atya szentgyónáshoz járul Pio atyához, annak megfelelően, ahogyan azt már Rómából való indulásakor eltervezte. Ő maga beszél majd e különleges alkalomról Pio atya szentté avatási ceremóniáján, 2002. június 16-án: „Pio atya az isteni kegyelem bőkezű szétosztója volt, mindenkinek a rendelkezésére állt a gyónás szentségének keretében. Kész volt mindenkit fogadni, és minden arra érdemes léleknek kész volt megadni a bűnei alól való feloldozást, vagy a számára szükséges lelki tanácsot.”... (folytatás következik)